

Afgrænsningsproblemer.

Som anført grænser repræsentationsudgifter tæt op til privatforbrugsområdet. Sondringen mellem fradragsberettigede driftsomkostninger og ikke fradragsberettigede udgifter er imidlertid et kendt afgrænsningsproblem, som i vidt omfang er afklaret gennem administrative afgørelser og domme. Dette afgrænsningsproblem bliver for så vidt mindre efter de nye regler, hvor fradragsretten begrænses. Den praksis, der har udviklet sig på dette område, forudsættes opretholdt.

Det er ofte vanskeligt at udsondre repræsentationsudgifter fra andre driftsomkostninger, som f.eks. udgifter til personalegoder, reklame, rejser og salgsomkostninger i øvrigt. Afgrænsningen over for disse udgifter har ikke hidtil haft den store betydning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst, da der har været fuld fradragsret uanset hvilken driftsomkostning, der var tale om. Under den nye ordning vil denne afgrænsning imidlertid få afgørende betydning, og den vil derfor blive nærmere omtalt i det følgende.

a. Repræsentationsudgifter/personaleudgifter og andre interne udgifter.

Som anført er der kun tale om repræsentation, hvis udgiften afholdes over for personer, der ikke er knyttet til virksomheden som medarbejdere m.v.

Personaleudgifter, dvs. udgifter, der afholdes direkte til fordel for de ansatte i en erhvervsvirksomhed, og som knytter sig til velfærdsforanstaltninger, eller som tager sigte på at forbedre arbejdsmiljøet eller arbejdsklimaet, vil i samme omfang som hidtil kunne fratrækkes ved indkomstopgørelsen. Det gælder således normalt en virksomheds tilskud til kantinedrift og sommerboliger o.lign., der stilles til rådighed for de ansatte. Også udgifter, der anvendes til festligheder for personalet i forbindelse med jubilæer, forretningsindvielser, højtider og lignende anledninger, vil fortsat normalt kunne fradrages ved indkomstopgørelsen.

Efter det foreliggende lovforslag er det derfor nødvendigt at sondre imellem, om udgifterne er afholdt over for »medarbejdere« (interne udgifter), eller om de er afholdt over for forretningsforbindelser.

Som »medarbejdere« betragtes først og fremmest de ansatte i virksomheden. Et selskabs aktionærer og bestyrelsesmedlemmer betragtes ikke som forretningsforbindelser, når udgifterne afholdes over for disse i deres egenskab af henholdsvis aktionærer og bestyrelsesmedlemmer. De udgifter, et selskab afholder i forbindelse med en generalfor-

samling eller et bestyrelsesmøde, vil således være fradragsberettigede i samme omfang som hidtil. Det samme gælder for de medlemmer af skattepligtige foreninger m.v., der udfører et arbejde for foreningen. Ansatte i et datter- eller moderselskab til et selskab vil endvidere i denne forbindelse være at sidestille med medarbejdere i det pågældende selskab.

Virksomhedens kunder, leverandører, rådgivere, forhandlere og fuldmægtige, kommissionærer, konsignanter og agenter uden ansættelse i virksomheden betragtes som forretningsforbindelser. Udgifter, der afholdes over for de omtalte forhandlere og fuldmægtige, kommissionærer, konsignanter og agenter, kan dog i ganske særlige tilfælde efter en konkret vurdering anses som interne udgifter med fuld fradragsret. Dette kan være tilfældet, hvor en producent eller importør af et bestemt produkt afholder udgifterne til et kursus eller en instruktion for forhandlerne m.v. af det pågældende produkt. Det må dog være en betingelse, at kurset eller instruktionen må anses for at være nødvendig, for at de pågældende forhandlere m.v. kan varetage deres salgsopgaver vedrørende det pågældende produkt. Hvis det i sådanne tilfælde vil være naturligt at sidestille forhandlerne m.v. med virksomhedens ansatte, kan både rejse-, opholds- og fortæringsudgifter fradrages i samme omfang, som hvis udgifterne var afholdt over for ansatte. I andre tilfælde anses rejseudgifter, som erhvervsdrivende afholder for forretningsforbindelser, for repræsentationsudgifter, forudsat at udgifterne har den fornødne tilknytning til indkomsterhvervelsen.

b. Repræsentationsudgifter/andre driftsomkostninger.

Personalegoder.

Som anført vil udgifter til personalegoder i samme udstrækning som hidtil kunne fradrages fuldt ud som lønudgifter, når udgifterne afholdes over for virksomhedens personale.

Anvendes et personalegode til repræsentation over for forretningsforbindelser, skal en forholdsmæssig del af udgifterne henføres til repræsentationsudgifter og således kun fradrages med 25 pct. Dette gælder f.eks. ved brug af personalekantine, udlån af firmaets personaleferiebolig eller -båd, firmabil eller lignende til repræsentative formål. Der kan her være tale om et vanskeligt værdiansættelsesproblem.

Sker repræsentationen i virksomheden i form af levering af mad og drikkevarer m.v. udefra til den